

בשבועות ארוכים נערך

מול המוות

כעבור שעה, כבר הועברה לחדרה בבית החולים, כשהצינור עודנו תקוע בגרונה. עתה כבר יהיו הרופאים מוכנים להעניק לה תקופת חיים ממושכת יותר. "יש בה כו" חות מאבק אדירים. אי אפשר להאמין שבאשה יש כוח כזה", אמרו.

כוח פנימי זה הוא שהציל את ליו טיילור ממחלה, לפני חודשים מספר, בעת שהרופאים כבר חרצו את גורלה בגלל סיבוך רפואי אותו לא היו מסוגלים לפי תור. תחילה הם היו סבורים שאליווט טיילור חלתה בשפעת. כשמצבה החמירה, טענו כי נגיף מיתרתי פגע בה. אחר-כך שינו את דעתם וטענו כי נדבקה בקדחת מאלטה, כתוצאה מזיהום שנגרם בשל שיניה הפגומות.

אחד הרופאים אף קבע כי נפגעה בדלקת עצבים חמורה; ואילו שני דיבר על סימנים של סרטן.

כשהבריאה ליו, לבסוף, ידעו העתונים

במשך שעות ארוכות, השבוע, עצרו מיליונים ברחבי חבל את נשימם. חס. כתבי העתונות מכל העולם עמדו דרוך כים, ושדרנים שלחו על גלי האתר ידיעות תכופות.

המאורע שגרם לכך דחק את הידיעות ה- פוליטיות החשובות ביותר מעל כותרות העתונים, הסיח את הדעת מההתפתחויות הפוליטיות בקונגו או מהמשיבר הממשלתי בישראל ליו טיילור נאבקה השבוע, פעם נוספת, עם המוות.

הכל אירע בפיתאומיות מפתיעה, כאשר היה נדמה כי ליו היפהפיה כבר חזרה לי- איתנה. בבית-המלון המפואר בלונדון, שם ממתינה הכוכבת להתחלת ההסרטה של קליאופטרה, שנדחתה פעמים רבות, לקחה ליו בשפעת קלה. רופא שהוזקע למקום קבע כי זוהי הצטננות רגילה בלבד. אולם כיוון שגם לפני חודשים מספר עמדה ליו על סף המוות, ממה שהתחיל בהצטננות קלה, ציחה עליה להיות רחוקה למיטתה תחת משמר רפואי קפדני.

כעבור יומיים נראה היה שהשפעת חלפה. חומה של ליו ירד והצבע חזר ללחייה. אולם בשבת שלפני שבוע, בשעה ארבע אחר הצהריים, שוב הרגישה ליו לפתע ברע. אדי פישר, הבעל הנאמן, דאג לסלק מיד את הילדים מהדירה, מיהר להזעיק את הרופא, פעם נוספת. ליו שכבה על מיטתה, חיוורת וחסרת-תנועה. נשימתה היתה איטית ו- הדופק חלוש. הרופא הבחין מיד כי היא מתקשה לנשום. סובלת מחוסר חמצן. במקום הובא מיתקן חמצן מיוחד. בעזרתו הוחזר האוויר לריאותיה המעוננות של ליו.

במשך שעות עקב הרופא אחרי התי- אוששוה של ליו. הוא הבחין כי חומה עלה, הגיע עד 39.8 מעלות. אז סקר ה- רופא להעביר את השחקנית לבית-החולים, הזעיק לקונסיליום עוד שלושה רופאים — בתוכם את לורד אואנס, רופאה האישי של מלכת בריטניה.

ליו הועברה לבית-החולים כשמיתקן ה- חמצן קשור אליה. כאשר בדקה הרופאים שוב בבית-החולים הם כבר יכלו לאבחן את מחלתה כדלקת ריאות סטאפילוקוקית — כלומר, דלקת ריאות מלהה בהתרחבות של חיידקים.

בעוד הם בודקים את החולה, הלך מצבה והחמיר. אפילו מיתקן החמצן לא עזר עוד. נשימתה הלכה וכבדה. ואז החליטו הרופ- אים להזעיק מיתקן נשימה מיוחד, מבית החולים בארנט בהרטפורדשייר, המרוחק 100 קילומטר מן המקום בו שכבה אליווט.

★ ★ ★

הקרבת המוות

מיתקן הנשימה שהוזקק להצלת חייה של ליו הוא מיתקן אלקטרוני- היחיד מסוגו בעולם. בעוד שמתקנים רגיי לים פועלים לפי קצב קבוע מראש, אינם יכולים להתאים את עצמם לקצב נשימתו של החולה, מכון מיתקן אלקטרוני זה את קצב-פעולתו אף לקצב הנשימה האישי. בלחית מכונות ואופנועים של משטרת לונדון, שצפרו ופינו את מסלול הנסיעה, דהר אמבולנס מיוחד במהירות של 100 קילומטר לשעה כדי להביא את המכשיר — הנראה כפוסה מרובעת בגודל חצי מטר — אל מיטתה של ליו.

כשהגיע המכשיר לבית-החולים כבר איבדו הרופאים כל תקיחה. "יש לה עוד שעת חיים אחת!" פסקו. במאמץ שברגע האחרון, ערכו ניתוח מסוכן בגרונה של השחקנית, חתכו את קנה הנשימה שלה, חיברו בצינור את ריאותיה הפגועות אל מכשיר החמצן. הניתוח הצליח את ליו. ריאותיה שוב החלו פועלות ונשימתה נעשתה קלה יותר.

במדינה

דרכי-חיים

הצברית

ליבותיהם של כל האנשים הטובים אוה- ביציון, נרעדו השבוע. ברוב העתונים הו- פיעה, במסגרת הידיעה: חזרה בת קבוצ שירדה עם הוריה.

הכתבה ידעה לספר על הוריה של ה- נערה, שהיו שנים רבות חברי קיבוץ עד שזכו לקבל שילומים מגרמניה. לאחר ש- קיבלו את השילומים, עזבו את הקיבוץ, ירדו לגרמניה. הנערה, בתם, שהצטרפה אליהם אך לא יכלה למצוא את מקומה בחיים הנוכ- ריים, חזרה עד מהרה לארצה ולקיבוצה.

יתכן, כי עדנה גוי (19), התלבטה ב- בעיות אלה בהיותה בחוץ-לארץ, אך האמת היתה, שהיא לא חזרה ארצה לאחר שירדה — אלא פשוט ביקרה אצל הוריה בגרמניה. קשה לומר שהתכחזה לרדת או לעזוב את קיבוצה אף לדקה אחת בלבד.

עדנה, שהיא נערה שתקנית מסבחה, עובדת לשביעות רצונם של כל חבריה לעבודה בבית-החרושת נעמן, לשם נשלחה עלידי המשק בו היא חברה — כפר מסריק, עדנה שלא הלכה לצבא מטעמי בריאות, מבלה את זמנה הפנוי בקיבוץ ובבילוי.

הוריה של עדנה היו חברים פעילים ב- קיבוץ — אך הפיצויים קסמו להם יותר והם הלכו אחריהם שבי — לגרמניה. עדנה עצמה, שהיתה תלמידה מוכשרת במיקצועות הריאליים, לא נתפתתה על אף האפשרויות שנפתחו לפניה. היא הכריזה, עוד לפני נסיעתה לגרמניה, שאינה מתכננת להישאר שם או בכל מקום אחר שמחוץ לקיבוץ.

ואכן — לאחר ביקור קצר של חודשיים וחצי אצל הוריה, בחוץ-לארץ, חזרה עדנה לקיבוצה, כפר מסריק, ולעבודתה בבית- החרושת. אין היא רואה בכך מיבצע ציוני מיוחד במינו אלא מעשה טבעי של נערה ישראלית. "מה הרעש?" שאלה השבוע, "הרי גדלתי פה!"

משפט

1: 0 לטובת השומע

השעה היתה חמש אחר הצהריים, כאשר מונית שחורה ניתקה מתוך שירת המכר- גיות שהתנהלה על כביש נתניה, החליקה אל תוך תחנת-הדלק שליו גשר הירקון ו- נעצרה ליד בניין התחנה. אורי וינברג ו- אברהם נסטנפור (25) שחקני הפועל חיפה, ירדו מתוך המונית, ביקשו להשתמש ב- סלפון, בפנותם אל מנהל התחנה, צבי נימי- רק (44).

השניים ניגשו אל המכשיר. "ניצחנו חמש אפס", הודיעו בשימחה לחבריהם בחיפה, לאחר שניצלו את שיטת החיובי-השיר. נימרק עצמו, יצא בינתיים מן החדר, המשך לעקוב במבטו אחרי השניים, שהסיפו ל- שוחח שיחת-חיוץ במשך כעשר דקות.

בעיטה מיקצועית. "לאן צילצלתי?" שאל נימרק משניימו את שיחתם וביקשו לשלם. "לחיפה", השיבו.

נימרק התרחת. "מה זאת אומרת", צעק. "אני לא גותן לצלצל שיחת-חיוץ בטלפון שלי. היתם צריכים להגיד לי קודם לאן אתם מצלצים. השיחה הזאת תעלה לכם שלוש לירות."

השניים נדהמו. "מה פיתאום?" טען אחד מהם, "דיברנו בסך הכל דקה אחת! זה צריך לעלות לכל היותר שישים גרוש." נימרק לא היה מוכן לחדר. "אתם השלמו כמו ילדים טובים, או שלא תסעו מכאן," אמר להם.

"בסדר", אמר וינברג, "נוסיף לך עוד שלוש גרוש. מסכים, טוב. אם לא — שלום לך ולא תקבל כלום."

נימרק, שראה כי השניים פונים ללכת, ניסה לעכב בעדם — אך לפתע השתרע מלוא קומתו ארצה, מעוצמת בעיטת-רגל מן נכנסו וינברג ונסטנפור למכונית, מיהרו להסתלק מהמקום — אך לא לפני שהנתקף הספיק לרשום את מספר המונית בה נסעו.

שופט-השלום, ישראל זוהר, אשר בפניו הובאו שחקני הכדורגל, ציין השבוע בפסק- דינו:

"הנאשמים הינם ספורטאים, כביכול, אך- לס התנהגותם היתה בארבה-אית, שימחתם מניצחון הכדורגל, נגמרה כמו אצל הגוים הפולניים בגויות זקנים של יהודים." לאחר קריאת פסק-דינו חמורה-הניסוח, הסתפק השופט בהשלט קנס.

קליין
* טיפ
חוסכת
כל
מאמץ

* אבקת הכביסה
לכל מכונה

מוצר דשנים וחומרים חיישים בעים

